

Festival
Jvan Ruškuljević Sakoinški

2. SMOTRA DJEČJEGA KAJKAVSKOG PJESNIŠTVA

KAJ JE NAŠA DUŠA I NAŠA POPIEFKA

senjati **kaj** zvezdica
domaja **ftiček** hrvacka rieč
ZAGORJE zibača **SREČA**
ma sale

C **8** **H**

MUOJA ZEMLA **hogek** babica
negda **PROLEČE** kaj **FALAČEC**

ETC Hrvatska | European Talent
Centre Croatia

ETSN | European Talent
Support Network

ETC Hrvatska – Centri izvrsnosti Varaždinske županije
Centar izvrsnosti za hrvatski jezik – osnovne škole

Festival
Jovan Vukobratović Sakcinski

**Kaj je naša duša
i
naša popiefka
2022.**

Impresum

Nakladnik: **Varaždinska županija – Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i sport**

Za nakladnika: **dr. sc. Miroslav Huđek**

Grafičko oblikovanje i prijelom: **Petra Železnjak**

Tisak: **Elektrostrojarska škola Varaždin**

Uredila: **Valentina Šinjori, prof.**

Lektura: **Valentina Šinjori, prof.**
Nataša Sedlar, prof.

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001127090

ISBN 978-953-95699-8-1

Varaždin, veljača 2022.

Vu svojim cipelišima po dragim stezama kaja, mortek malo zaraščenima, ali senak...

Kaj je naša duša i naša popiefka, zbirka pjesama učenika osnovnih škola s kajkavskoga područja

Drugi Festival *Ivan Kukuljević Sakcinski*, Centar izvrsnosti za hrvatski jezik Varaždinske županije, veljača 2022.

„Kajkafčina je imela gramatiku, pravopis i rječnik, a i bogatu književnost.

Kak bi bilo pisati o kajkafčine i na kajkafčine, a nie zaroniti v njejnu preteklost i podsetiti na one kaj su naši stari za nju napravili? Bile bi žalosne da se ves onie trud prebriše i pozabi, a znam da ima puno ljudi šteri misle da tuo nesmemo dozvuoljiti i ne obračati se na prigovore onie šteri same engleščinu „furaju“, a na kajkafčinu s podsmehom glediju. Znam da s tiem nie dobre ni preteravati, ali gda se male nalukne v literaturu, more se videti da ja s toga prebogatoga materijala same tu i tam male „ščuknem“, one kaj bi čitatelje ipak mogle zanimati. Nieje, nažalest pune onie do dvadeset i pete, ali onie starejših ima sikak.

Zaprav, moram (...) podsetiti da z starih knjig moreme zeznati kak se negdar živele i mislile i da je i f preteklosti bile ljudi šteri su o tem pisali. Mi sme prerasli ta duoba i nemamo se zakaj ni sramiti ni jake smejati jer su oni obavljali korisni posel zapisivanja jezika i čuvanja našega identiteta. Gda se spoređujemo s drugimi narodi tega duoba, morti sme mi zaostajali za drugemi v materijalnom bogatstvu (a znamo i zakaj), nie i v kulturnem delovanju. Kajkafčina je f te preteklosti imiela se elemente jezičnega standardiziranja; gramatiku, pravopis, i rječnik. A bormeš i bogatu književnost...”

(Barica Pahić Grobenski, Kaj je naše pitanje i naš odgovor, naša duša i naša popiefka, Tonimir, 2014.)

Riječima Barice Pahić, čija je zbirka tekstova posudila naslov i ovoj drugoj zbirci naših osnovnoškolaca pjesmotvoraca, na čemu joj toplo zahvalju-

jemo, uvodim vas u iščitavanje pjesama s Drugoga recitala *Ivan Kukuljanić Sakcinski* koji se izborio i nametnuo u ovim neobičnim vremenima ipak postojati, možda upravo baš i zbog tih neobičnih vremena, a radi nekih vedrijih prostora u nama i izvan nas.

Festival se drugi put organizira pod pokroviteljstvom Varaždinske županije, a operativne su snage Festivala uporne nastavnice, mentorice u Centru izvrsnosti za hrvatski jezik za osnovne škole. U provedbi Festivala pomažu im i mentori i učenici CIH-a za srednje škole.

Središnji je događaj ovogodišnjega Festivala recital kajkavske poezije učenika osnovnih škola na koji su bili pozvani svi zainteresirani učenici u Republici Hrvatskoj. Glavna je propozicija natječaja bila da pjesme moraju biti napisane kajkavskim jezikom. Učenici su mogli slobodno birati teme i motive kojima će oblikovati svoje doživljaje; upućivalo ih se na to da pokušaju pronaći svoj izraz, neobične slike i pokušaju u njima zabilježiti glazbu svojega *kaja*. I ovaj su put mali pjesnici pokazali da je *kaj* dio njihova postojanja.

Svoj *kaj* i slušaju, i mirišu: *Ljubljena i najdražeša si mi rieč / Dišeča kak krujek da ga deneš v peč (...)*. Nižu se usporedbe u kojima *kaj šumi, dumi, zuji*, on se stapa s konkretnim krajolikom modernoga realizma proizašloga iz mita i ponovo se vraća u taj mitski jezični prostor, riječima i usporedbama već možda i sličnima, višeput čitanima i slušanima, ali na taj se način uči pjevati o *kaju* na *kaju*.

Stručno povjerenstvo za odabir pjesama (Ljubica Ribić, Darko Foder i Valentina Šinjori) nije imalo lagan zadatak – već ako počnemo od brojeva: Na ovogodišnji je natječaj pristiglo 217 pjesama (!!!), a izabrati njih četrdeset za objavljivanje u zbirci i izvođenje te izabrati tri čiji će autori biti nagrađeni vrijednim nagradama, bio je vrlo odgovoran zadatak. Pjesme su iščitavane, žiri je odlučio koje će biti proglašene najboljima, a odlučeno je i to da ove godine svih četrdeset izabranih pjesama uvrštenih u zbirku bude i izvedeno u sklopu Festivala – u virtualnome okruženju. Tekstove pjesama govorit će, čitati ili krasnosloviti sami učenici autori.

Još malo statistike, ne zbog nje same, već stoga što je znakovita za praćenje i kvantitativnog i kvalitativnog napretka u odnosu na prvi Recital. Definitivno je statistički tematska pobjednica ovogodišnjega natječaja njezino veličanstvo Jesen – čak je četrdesetak pjesama u kojima se oblikuje doživljaj svijeta, sebe, prirode u jeseni – što ne čudi jer je

jesen razdoblje u kojem je natječaj i zaživio i završio. I dok su doživljaji te jeseni uglavnom vizualni, više ili manje zaigrani i uspješni, otkriva se jesen i onomatopejski te se simbiozom nježnoga zvuka i rime ostvaruje dojam jedne tihe, šumne i drage, neke drukčije jeseni: *Kuc, kuc, kuc / Puc, puc, puc / Jesen se javlja, / Ftičeku se jada / Da sončeku se nada*.

Mali pjesnici nesvjesno tim svojim kajem potvrđuju svoj identitet, vole isticati da je on i sve o čemu pišu njihovo, nešto što im ne može uzeti nikakva korona. Opet brojevi: tridesetak pjesama već u naslovu ističe zamjenicu *moj/muoj (babica, japa, mati, maček, pes, kaj, kraj, blago, sele, Zagorje, mišek, radni stol, škola, beciklin, pajdaš...)*, a statistički je *moj* možda najfrekventniji poetizam.

U stihovima su se i ove godine našle tradicionalne *kleti* (poveznica s dedekima, bakama, čuvanje tradicije, prenošenje znanja), u njima *dišiju kostanji*; nezaobilazne su slike kraja: i Zagorja i Međimurja i Gorskoga kotara i neimenovanih krajolika, a sve ih povezuje ista činjenica: *najlepši su na svetu*.

U pjesmama malih umotvoraca zabilježeni su i snažni gustativno-olfaktivni doživljaji, opisuju se specijaliteti: orehnjače, buhtli, riža na mleku, torte, sarme, mlinci i purice... Nisu se naši mali poetusi mogli othrvati sveopćoj suvremenoj pomami za bilježenjem onoga što se jede, kako se kuha, kako sve to djeluje na naše živote. Mali *domči sokači* humoristično su izrazili svoj dječji hedonizam pokazavši zavidno poznavanje jelovnika i naklonost prema pravom jelu – koje je uvijek spona s tradicijom.

Zanimljive su i pjesme s detaljnim nizanjem stvari koje skriva npr. *babičin gredenc*, a one nam otkrivaju babičin karakter i život i svjetonazor, *kak se i šika*.

Posebno su osvježenje i motivski i zvučno pjesme o igri i pjesme o životinjama. Tako je pjesma *Moj beciklin* razigrana i vesela oda jednome *beciklinu* koji je dječaka ispunio radošću, ponosom, ali i jadom, zbog ozljeda se plače, ali tako se odrasta, stisnu se zubi i pedalira se dalje. Kao u životu: *Tata mi je novoga nabavil / i na dvorišću mi ga za rođendan nastavil. / Na njemu je strašni tiger bil / radi šteroga sem mislel / da sem / fest spreten i fleten / Je - tak dogo/ dok sam janpot/ ne na kamen doletel! Kolena su bila krvava / soze su tekle, oči me pekle. Mama je odma skočila i štela kcoj iti. / Ja pak sam odlučil kak on tiger zdržljivi biti*. Ipak, nikakva igračka ne može zamijeniti najdraže pratitelje djece i djetinj-

stva, životinje. Pjesme su o njima dinamične poput igre s njima; tako u stihovima *skače, puže, leti, plazi, bežji, nalukava se cijeli jedan u pravilu veseli i razigrani svijet: gliste, konjeki, mački, nezaobilazni tičeki i ftičeki (I tiči z neba curiju), pesi, mujceki, pevci, pužeki mužeki, ježeki i njihove izabranice (Zacopani ježek), vrapci...* Često su te sličice male anegdote, u njima se šali i smije zbog neke neobične dogodovštine, ali smije se i na svoj račun.

Osim što su pjesme poetski zapisi igre, jednoga odrastanja, u njima progovara i stvarnost, korona, maske, zatvorenost, potresi, zatvorenost u sobe gdje i stolovi i torbe postaju prijatelji. Poetski se zaustavlja vrijeme u kojemu se lako zaboravi koji je dan pa slika maglenoga jutra postaje blagoironijska metafora osobne izgubljenosti u danima i vremenu (*Megla*).

U pjesmi *Stareši i deca* tematizira se odnos suvremenog i tradicionalnog u obliku dijaloga s djedom i bakom; iz toga dijaloga djevojčica - lirski subjekt s poštovanjem prima riječi i savjete svojih dragih iz obitelji, ali humoristično zahtijeva i pravo na svoj svijet: *Lepo je se to poslušati / ali meni mlodoj to smešno zgledi, / Baka, deda, najte me školati i vi! / Nemam časa, moram iti, / mobitel mi zvoni!*

Najuspješniji su ipak mali poete koji eksperimentiraju izrazom, istražuju u svojem malom kajlaboratoriju i *postiha* osluškuju sebe, zapitani su o svijetu oko sebe, uspiju pobjeći od dekorativne dosjetke i deskriptivnosti. *Vrtiju se na svojem Ringišpilu življenja* - u isto vrijeme sretni lete, ali kao na svakom vrtuljku prisutna je doza mučnine, svijest o prolaznosti i kratkotrajnosti svega lijepoga. *Življenje* se apostrofira, obraća mu se dijete kao svojoj slici u ogledalu u kojemu se ogledaju i ono samo, ali i preci i iskustvo i blagi osmeh zbog mladenačkoga neiskustva. Postavljaju se pitanja o mogućnostima koje se nude, odgovara se realnošću, odgovor je mamina sijeda kosa. Kao zaključak ostaje nada da možda ipak tako ne treba biti.

Bravo mali pjesmotvorci. Ne samo i ne toliko na pjesmama koliko na entuzijazmu, na želji da sve to uz što vežete zamjenicu *moj* zadržite svojim jezikom; bravo jer ste si osvijestili da svojim jezikom možete reći sve o sebi i otajnome u sebi, da se možete pitati i odgovarati. Razvijajte tu nježnu biljčicu jezične znatiželje, njegujte ju uz pomoć svojih nastavnika, svoje obitelji, zapisujte neobične riječi, čitajte suvremene i stare ka-

jkavske tekstove, čuvajte svoje *cukouke* i letite na njima visoko, glasno pritom pjevajte i uživajte. Bravo što istražujete i primjenjujete leksičko bogatstvo. Slušajte zvukove svojega jezika, tražite izraz za ritmove svojih koraka, koracajte u udobnim cipelama svojega svijeta, u martama i tenisicama, po tragovima kojima su stoljećima išli oni prije vas, vu *škornjami, batami* ili bosu kako bi vam utabali stazu i pripremili je - baš za vas. O vama ovisi kamo će naša *kajstaza* skrenuti. A mi vam moramo pripremiti ono iz čega ćete učiti, što ćete čitati, moramo čitati s vama. I osluški vas. I samo bez opterećenja. Jezici nastaju i nestaju. Dok je naš *kaj* ovdje, igrajmo se njime. I živimo ga. Zakaj ne?

Vratimo se početnim riječima Barice Pahić i zaključimo: naš jezik nije samo jezik komunikacije, on je jezik bogate književnosti, jednoga svijeta u koji vas vode vaši nastavnici jer ste vrlo prijemčljivi za taj pothvat, jer se vaš *kaj* koji je oko vas i u vama lijepi za vas *kak čiček*.

Zamislite si zarašćenu stezu znad koje se nadvijaju kupinjaki, trje, kre nje raste drač, plaziju i plezaju se trave s kakšne fele, ali i dišeči drienek, glog, koprive, zgor sega zrelo jesensko sunce, negde ne tak dalko dišiju deždi... Vojska dekllici i dečecov leti veselo po ti stezi, fučkaju, žvrgoliju, jen drugoga zove, dovikavaju se - se na kaju.

Tak sem ja vidla prešenciju vas mladih na ovogodišnjem Recitalu, prešenciju malih cifrastih kajkafskih pajdašekof poetušekof.

Zadnju rečenicu ipak posvećujem vašim nastavnicima, samozatajnima, a ambicioznima i upornima u nastojanju da vam neprestano otvaraju nove dimenzije u kojima se možete potvrđivati svojim stvaralaštvom. Oni su svjedoci vaših potencijala, a o vama ovisi hoćete li iskoristiti njihovo povjerenje i poticaje kojima vam otvaraju nove vidike. Vjerujem da će mentori ovogodišnji Festival i ovu skromnu zbirčicu doživjeti kao potvrdu svojega zalaganja i rada, da će vas i dalje učiti što je poezija, kako zabilježiti doživljaj, a ne pretjerano opisivati, kako naoko male stvari pretvoriti u metafore sa značenjem i zvučenjem, kako čitati to što se napiše, kako pronaći odgovarajući ritam i još mnogo toga. Sve što ste napisali, bez vaših bi nastavnika bilo, kako bi to rekao jedan od najvećih znalaca pisanja na kaju i o kaju - *veter u eter*.

STRAŠNI TIGER NA BECIKLINU

Muoj kaj

Ljubljena i najdražeša si mi rieč
Dišeča kak krujek da ga deneš v peč,
Vesela kak ftičekova popievka
I draga kak babičina friška zlievka.

Kak potuoček čez me brege šumiš,
Kak traktor čez selo dumiš,
Kak čmelica med cvetjem zujiš
Kak stara vekerica z jutrom se budiš.

Tom de se Bednja zlieva
A poga po nebu prelieva
De se Ivonjščica nebu smieje
A sonce Salinovec grieje
Tom je najlepšeši kraj,
Tom se čuje najslajšeši kaj!

Vito Pofuk, 6. razred

voditeljica: Valentina Posavec Kovač
OŠ I. K. Sakcinskog, Ivanec – PŠ T. Ujevića, Salinovec

Moj beciklin

Da sam biv joko mali
vozil sam se bez pedali.
Z nogama sam kak strela letel,
f hrbet mi je puhal veter.

Noge su najemput zrasle i po zemli se vlekle.
Beciklin bez pedali
za mene je bil premali.
Tata mi je novoga nabavil
i na dvorišču mi ga za rođendan nastavil.

Na njemu je strašni tiger bil
radi šteroga sam mislil
da sam
fest fleten i spreten.
Je tak dugo
dok sam janpot
ne na kamen naletel!

Kolena su bila krvava,
soze su tekle, oči su me pekle.
Mama je odma skočila i štela kcoj iti.
Ja pak sam odlučil kak on tiger zdržljivi biti!
Zobe sam stisnul
i nesam niti pisnul.

Fletno sam dale krenul,
po bregima se vozil i fejest se štimal
kaj sam takšega fajnoga beciklina imal!

Vilim Pintarić, 6. razred
voditeljica: Marijeta Stevanović
OŠ "Petar Zrinski" Šenkovec

Drugi srečni dom

V gradu mojemu malomu
još menša vulica se skrivle.
Zelenila puna, mirise širi,
a z sakog dvorišča njuškica viri.
Došla sem vu nju jako, jako mala,
a una mi je čudaj prijateli dala.
Za sakim vuglom glasi se čujeju,
navek nekaj novega kujeju.
Vičeju, cičeju, grmiju
ko da je vudrila strela nebeska
i zemla se od potresa stresla.
Mame čez obloke gondraju, derigiraju,
kaštigaju i nad nami se brigaju.
A deca skačeju, bečiju,
svadiju se, pak se miriju
i z dena v den
prijateljstvo širiju.
Ova mala vulica v srcu je mom,
meni i prijatelima drugi srečni dom!

Tara Zlatić, 5. razred
voditeljica: Ljudmila Kladić
OŠ Ludbreg

Cukouka

Na dvorišču pod bielom brezom spi
jena stara cukouka,
ka je zdržala leta touka,
ka ju je moj dedik z stare čriešje
napraviu za une najmenjše.
Pazil me dedik
kak ptičeka v gniezdu,
a ja sam z cukouke vidla saku zvezdu.
Cukouka moje srce greje,
al več se ne smeje.
Driemle i o lepšim dnevima razmišla.
Morti bum i ja svoju decu
coukala na coukouki staroj,
pod brezom bielom,
v dvorišču našemu...
Morti...

Ella Lešnjak, 7. razred
voditeljica: Sanja Biškup
OŠ Vidovec

Tak i onak

Tak i onak
i ne znaš na kraju kak.
Al bi napravil ovak,
il bi napravil onak,
praf ni nikak.

I nigdar ni ne bu.
Potrefiti sakomu nemreš.
Furt nešči ni zadovolen.
Jen fali, drugi kudi,
al takve su ljudske ćudi.

Tak i onak
kak god napravil,
nigdar sakumu neš vgodil.
Taman pu trepavica hodil
i čuda vsega zmišlal
nesči bu furt falingu našel.

Tak i onak
i ne znaš na kraju kak.
Kaj me briga kaj veliju,
ionak me samo mudiju.
Kak si napravim, tak mi bu
im nišči ni da nema falingu.

Petar Kovačić, 7. razred
voditeljica: Anita Klemar
OŠ Marija Bistrica

Sestrice

Maje sestrice so Tonkica pa Ana.
Hedu so me pridne!
Jegramo se
je smejamo skept.

Na spumad rusce nabiramo.
Pa lejte s tiékamen papejvamo.
Senu za na'se zevalce spravlamo
je mame radi pamagamo.

Vesjene pa listje dirjamo.
Vrgajne pa lesicke pabiramo.
Pa zime se na Rudnike skijamo.
Je skuzej se radi imamo!

Jakov Malnar, 5. razred
voditeljica: Ingrid Žorž
OŠ "Petar Zrinski" Čabar – PŠ Tršće

Vu školu bez pameti

Stal sam se z postelje bez volje za školu,
Hmiti sem se dišel za bolju volju.

Oblekel sem se na jedan-dva,
I v školu krenul bez knjiga.

Tek na pol pota to skužim ja
Pa je nastala panika.

Kaj bom ve išel po knjige?
Je, pa ne!
Rekel bom da betežni sem.
Kak bode, bode, ne?!
A kaj ve!

Noa Galauer Horvat, 6. razred
voditeljica: Danijela Špoljarić
OŠ Martijanec

Megla

Megla je jedne jutre bila tak huda
Da niesum videl perst pred nose.

Išel sum pemale za grabu
I vidim na verbe nekakvega tiča.

Gledim a je to kakva huda vrona,
A onda skužim da je glava ed fazona.

Došel sem ja pemale de stanice,
Pozdravim usput gluhe babice.

I čakam, čakam, čakam.
Prošle je eke pol vure.

V školu denes nem došel,
Šofer me v te megli nije videl.

Počele se svietliti
Pa se i mene v glave presvietlile:
Denes je sebot.

Nino Jularić, 6. razred
voditeljica: Lidija Novak Levatić
OŠ Gornji Mihaljevec

Moj radni stol

V sredini zelene sobe moje
mali drveni stol stoji.
Svetlosmeđe je boje,
sam je pa kak da se boji.

Celo dopolne tožno gledi
i stalno si misli
zakaj za njim nišče ne sedi.
Samo lampa na njemu svetli.

Dok sam za škole došel dimo
mam je vesel postal.
On i ja se malo gledimo,
zna da ve ne bu prazen ostal.

Školske knjige i bilježnice drži,
negdi zametenu lektiru moju,
i pernica na njemu leži
dok zadaču rešavlem svoju.

Celo popolne me tira
da se vučim još više.
Dok ne rešim zadaču, neda mi mera
I bole bi bilo da ih mesto mene piše.

Franjo Mlinar, 5. razred
voditeljica: Elena Kovačić
OŠ Sveti Đurđ

Gemišt

Ja sam još mala pucica,
Imam tek jedanajst let,
Ali saki dan z dedekem
Idem na brieg h klet.

Pobrali sme grozdje
I h trsju se mučili.
Pune toga novuga
Mam sme se i vučili.

Kak se grozdje bere,
Kak se mošt pripravlja.
I najvažneše -
Kak se vine spravlja.

Z dedekem sad za kraj
Moram spiti gemišť.
Ali same male -
Od toga mi ne bu nišť.

Elena Bosec, 6. razred
voditeljica: Ivana Kranjčec
OŠ Bedekovčina

Nekomu

Nekomu je najlepše
Dok se dimu donese
Puna vrečka slatkiši.
Meni pak je najlepše
Dok se za šume donese
Puna korpa kostaji.

Nekomu je najlepše
dok se na ringišpilu vrti.
Meni pak je najlepše
Da z cekerom odidem pod oreh
Pak nabere orehe -
Za orehnjaču.

Nekomu je problem
Oprati rajnglicu i kuhaču.
Meni pak neje teško zeti motiku
I štihaču.

Nekomu je teško zeti škatulu
I pospraviti sobu.
Ja pak drage volje pospravim,
I celu hižu ak treba.

Lucija Jagušić, 6. razred
voditeljica: Danijela Špoljarić
OŠ Martijanec

PEGLAJ, PEGLAJ EDSPEJĐI LISTO

Maček

Ko je tua na krovu i v noč mu se oči
sviete?
Ko se tua lačin dere kak malu diete?
Maček!

Ko tua pu ciele dneve v hiži spi?
Ko tua na stranjske pse fest mrči?
Maček!

Ko tua napuli miše lovi?
Nebu došju, sam ga ti zovi!
Maček!

Ko se tua da ga cartaš na hrbet hiti?
Ko tua v zimi neče na snieg iti?
Maček!

Štera tua živina rietku pu mokrumu hodi?
Neče svoje tace namučiti v vodi.
Maček!

Čudin vam je tua svat!
V leti spi v šalati i grahu,
Ali je vrt siguren jer su mu si ftiči strahu.
E, tua vam je maček. Maček!

Emma Pajtak, 5. razred
voditeljica: Lara Furjan
OŠ Vinica

I tiči z neba curiju

Pisani maček na soncu kre plota leži,
lenčina samo zeva, okoli gledi.
Čak i da miš pred njim pobeži,
okrenul se niti ne bi.
Al ak mu konzerva zadiši,
odma k svoji zdeli beži!

Lenomu mačku obrok bi treba,
kad bi mu bar opal z neba.
A onda BUM, TRES, ko da bomba je opala
maček gledi kaj je to bilo, al je to šala?

Najemput na gruntu čuje se krič,
v oblok se zaletel veeeliki tič!
Tiču se od sudara zmantralo v glavi,
opal je dole, tresel se v travi.
Maček je skočil ko da je v ratu,
odma se našel tiču na vratu.

Mama se razdrila z obloka od kriča ,
vmekni se mulec, pusti tiča!
Prije nek je ko do njega stigel,
s tičem je pobegel i rep v zrak zdigel.

Mama ga je ganjala po potu,
potplela se i opala na nekakvu drotu.
Sa kolena i ruke si je podrla,
nazaj je došepala, jedva lesu zaprla.

Posle sem išla vmeknuti komad drota,
našla sem samo krila kre plota.
Tam iza plota oblizaval si je brk,
al me je videl i pobral se v trk.
Lenčina lena odma je znala,
konzerva denes za večeru ne opala!

Ivona Dvorski, 5. razred
voditeljica: Ivana Obad Slavin
OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića, Varaždinske Toplice

Diežno glisto

Peglaj, peglaj edspejdi listo,
v zrauk gledj diežno glisto.
Žaljo uono imu treisto,
alji joj jano furt eisto -
kok do krošnjo prelijsto.
Dejž hača diežno glijsto,
dejž epodo kok s kisto.
Moulo glisto so zeblisto.

Sara Maričić, 6. razred
voditeljica: Emilija Zagrajski-Maligec
OŠ Franje Serta, Bednja

Gala

Vu čošku kre hiže
maček čepi,
z mustači miže
v jabuku gledj.

Pri susedu raste črlena, mala;
veliju da ju zoveju – gala.
Tiči se na nje veseliju,
šršeni oko nje letiju.

Čim duojdem male bliže,
vidim črva kak vu nje gmiže.
Jabuka je baš tuo prava
siguren sem da je zdrava.

Fljetne si ja jenu ftrgnem
i smejuč se dime smugnem.

Sused me čez obluk videl...
Kam se bum od srama del?
Još mi nese punu košaru
– štruklof bu za cielu faru!

Emilio Balaško, 7. razred
voditeljica: Vesna Pucak
OŠ Breznički Hum

Vrapci v buoru

Sakog dneva
da god moreju
dotepeju se
vrapci v buor.
Treskaju, drmaju,
stipleju i treseju,
a se to ide
na živce mojemu pesu.
Un pušizi,
punurijaje,
biži,
duče
i na kraju
v buor se zabije.
Vrapci vun puprhnedu
pa se razlete,
a pes pugleda v zrak
i kak da reči oče:
Zi sakim što v muoj grunt duojde,
bu tak!

Nela Matijašec, 8. razred
voditeljica: Božidarka Hošnjak
OŠ Vinica

Zacopani ježek

Skužil je ježek
Da mu se dopada
Jedna slatka ježica mlada.

Videl ju je kak špancira se
Čez rosnu travicu
A mesec joj blešči
Na cifranom kapučecu.

Bržem se je zrihtal
I pred nju pohital.
Srčeko i duša mu goriju,
A okice kak lampaši v kmici svetliju.

Kak žuril se po travi visoki
Nije niti znal
Da krenul je k grabi gliboki
V šteru je na glavu opal.

O, Bogek dragi, nema mu spasa!
Zviznul je v črnu kmicu
Kak bu ve našel ježicu pucicu?

Celu je noć cupkal
Po črnoj zemli strugal
Nije niš ni spal
vun zijti neje znal.

V jutro zmučenoga našel ga je dečec
Dal mu je vodice i jabučice komačec.

Ozdravljeni se ježek genul
I kuražno dale krenul
Mislil je siromačec
Da bez puce zanavek je ostal
I da stari dečko bu postal.

Najemput je stal
Kak v čudo se zagledal
Tu pred njim – ježica,
Kak angelek mu zgledi
Sa muka i jad ipak mu se splati.
Začas budu svati!

Nikola Milak, 6. razred
voditeljica: Sunčica Križan-Kadi
OŠ Novi Marof

Stareši i deca

Moja baka z serimi lasmi
mene gledi pak mi veli:
„Vnuka moja, vuči se ti
kaj neš zišla kak smo starejši mi.

V našem selu lepo se živi,
ali motika za kopati ti ne leži.
Cvetje vu vrto ti lepo diši,
ali od toga ti se ne živi!
Rada ješ kalamper i papriku ti,
ali se moraš nafčiti kak se to sadi!“

Deda mi isto veli ka mi za jabokom roka poleti
„Na jesen treba rokove zasukati
i vu vrčnjako malo delati,
potli pa si štero jaboko ftrgnoti.
Dete drogo, stolno je tre delati!“

Lepo je se to poslušati,
ali meni mlodoj se to smešno zgledi.
Baka, deda, najte me školati i vi!
Nemam časa, moram iti,
mobitel mi zvonil!

Vanesa Šimunković, 7. razred
voditeljica: Lidija Novak Levatić
OŠ Gornji Mihaljevec

RINGIŠPIL ŽIVLENJA

Ljubav

Mart me ne vejš?
Mart me vejš?
Da me se dapadeš,
vejdet smejš.

Ko smo se vidle
prve put. . .
Ti se se tak
lepu nasmejaua.
Mard sen biu teskret
mau krut,
al ti se me skroz
omekšua.

Uači imaš
tak temne je debuake,
a lička imaš
ardičkaste i muake.

Da te viden,
spit sve be dau!
Da viden kok me se
nasmejaš,
na samu mau.

Lucas Vrančić, 6. razred
voditeljica: Ingrid Žorž
OŠ "Petar Zrinski" Čabar – PŠ Tršće

Iščam taba

V kmici si mi svetle,
pe miegle sume taba vidim.
Na mam sarcu tva ima najsim,
a do spim ti si v majim snimi.
Do ta go nie, k tabe bežim
tok kok veter hljudi.
Pe nujguoršem nevramanu
pe bile čamu,
jo bum dašlo
iskoti taba.

Tereza Tušek, 8. razred
voditeljica: *Emilija Zagrajski-Maligec*
OŠ Franje Seta, Bednja

Štela bi imeti...

Štela bi imeti zlatne klase
punu njivu same za se.
Štela bi imeti slatke ruške,
za fine štrukle pokle dela i muke.

Ja bi štela pune toga,
čak i traktora novuga.
Morti još i nova kola,
za mojega jakoga, velikoga vola.

Štela bi imeti cajta
da si sednem v hlada
i spominam se z dedekem
teri me tak ima rada.

Se na svietu bi štela imeti,
al mi je same jedne bitne:
Da mi more sunce greti,
da se v jutre z volju zbudim
i čez obluk svoje sele gledim.

Manda Hren, 6. razred
voditeljica: *Anita Klemar*
OŠ Marija Bistrica

Ringišpil življenja

Življenje mi čez prste beži,
kak kotač beciklina brže se vrti.
Mati je več z mrazom pofarbala lasi.

Kam se tak brze žuriš,
življenje moje drago, kam mi bežiš?

A ja bi štela zadržati senje,
falačec duše vsakomu dati.
Ja bi štela radovati se znati,
komaček srca vsakomu dati.

Život beži,
kotač se vrti.

Mati mi se smeje:
„Ringišpil življenja
obrača dragi Bog.“

Ja sem v strahu
da nem stigla vse reči
kaj me boli i kaj me veseli.

Stiha se vrti, življenje moje.
Nek z ovi reči doteknem i tvoje.

Jana Krušelj, 7. razred
voditeljica: Ivana Kranjčec
OŠ Bedekovčina

Cajti letiju

Slavi se rođenje
pa se hodi
na krštenje -
i cajti letiju.

Prvu reč
povedaš,
broje poredaš -
i cajti letiju.

V školu hodiš
prek lokve
skočiš -
i cajti letiju.

Peneze skupiš
za hižu platiš,
fest se nasmeješ -
i cajti letiju.

Hrabrost skupiš
veliš
Da prezime promeniš -
i cajti letiju.

Kad bi barem cajti
mogli male stati -
da se one najlepše
zanavek more zadržati.

Stella Novosel, 6. razred
voditeljica: Sanja Jelačić
OŠ Oroslavje

Črljeni cvetek

Jedne jutre, mam v zuoru ranu,
V mamičinem verteku,
Dišeči i črljeni,
Cvetek se zbudil.

Rosa ga je biserima oprala
Z laticami njegovim se zaigrala.
Mrtuljek je okuoli njega veselo letel,
Čmelicu fletnu prijeti je štel.

Sončeško ga je celi dien grelo
Kak da ga je kušnuti štel,
Serčeško se cveteku još jakše zacrvenelo.
Jožek pak ga je prek plota
Pod okem fest lukal,
Rad bi ga za svojo škrljak vkral...

A muorti bi ga i nekemu
Poskrivečki rad dal,
Some da nije tak srameči,
Kie bi ga znal?

Tajana Pintarić, 8. razred
voditeljica: *Valentina Posavec Kovač*
OŠ I. K. Sakcinskog, Ivanec – PŠ T. Ujevića, Salinovec

Potres

Tje jutre kad sam najlepše spal,
taj potres san mi je fkral.

Najemput se se je počelo tresti,
sem mislil da avion ide po cesti.

Same mamu čujem kak iz sobe kriči,
tak jake da su se razbežali si tiči.

Tatek naš bil je hraber jake,
mam smo svi prešli do dede i bake.

Si se blijede gledime,
ne znae dal da bežime ili da sedime.

Sused črez obluk viri,
dok mi vani čakame da se se smiri.

Još nas je i korona napala,
veliju da je opasna ta mala.

Korona i potres baš ste pravi par,
od naših življenja zdelali ste dar-mar...

Lovro Perak, 7. razred
voditeljica: *Dijana Požgaj*
OŠ Vugrovec, Kašina

Sen

Štel bi malo stareši biti
kaj morem bez mame i tate sikam oditi!
Odišel bi prvo z avionom v Ameriko
jer očem Kipa slobode deti na sliko.
Uspit bi i v Belo hižo skočil
v Kaliforniji si noge namočil.
Unda bi mi dosti Amerike bilo...
trebalo bi malo oditi i v Kino.
Kineski zid lepo bi videl,
tam bi si pojel i malo posedel.
Nebeski hram, žute planine,
jo štel bi videti i piramide!
Mortik je to malo preveč za jen den,
ali to je odnavek moj sen.
Celi život pred menom stoji...
a želja moja sam dneve broji.
Jemput bu se mi želja ispunila
mojo dušo bu srečom spunila!

Nikola Krznar, 6. razred
voditeljica: Lidija Novak Levatić
OŠ Gornji Mihaljevec

Žaluosna popievkica

Žaluosno je tuo
Da jesen z meglu kraj prekriva,
A mišek se z ježekom
v rupice skriva.

Žaluosne je tuo
Da ftiček z sverži ne poleti,
I da cvetek latice otpre,
Al ne zadiši.

Žaluosne je tuo
Da zviedzica v kmice ne zablešči,
pa se bez nje po potu
mesec zgubi.

Žaluosne je i tuo
Da su stare vurice stale,
da niesu se sve cajte pokazale,
A štele bi med nomi ostati
Soma kak, da bi barem znale.

Uršula Đurasek, 6. razred
voditeljica: Valentina Posavec Kovač
OŠ I. K. Sakcinskog, Ivanec – PŠ T. Ujevića, Salinovec

Božek mali

Božek moj mali,
Kaj ležiš na slami,
Ti koj veselje nosiš
Nekaj bi te prosil.

Da mama ne mora stalno
Misliti dal bu dost penez,
Da tata tulko ne dela,
Nek je z nama više doma.

Da se sestra ne mora
Baš tak jako vučiti,
A brat moj mali,
Nek počne govoriti .

I još bi te ljepo prosil
Kaj bi se brige pokosil
Ljudi dugo v kmici živiju
Božek dragi, sega se bojiju.

Domagoj Županić, 7. razred
voditeljica: Spomenka Struški
OŠ Martijanec

**KUC, KUC, KUC;
PUC, PUC, PUC;
ŠU, ŠU, ŠU**

Jesenjska popevkica

Tup, tup, tup,
Tap, tap, tap,
Kap po kap.
Dešč curi,
Po obloku ruži,
Babica v peči ogenj kuri.

Kuc, kuc, kuc,
Puc, puc, puc
Jesen se javlja,
Ftičeku se jada
Da sončeku se nada.

Šu, šu, šu,
Vietrek z listjem šuška,
Z sverži opala je zriela ruška.
I jabučice dišeče i rumene,
Obuj fletne sve škornjice crvene.

Ena Vlahek, 5. razred

voditeljica: *Valentina Posavec Kovač*
OŠ I. K. Sakcinskog, Ivanec – PŠ T. Ujevića, Salinovec

Kustanji

Prešle lete, došla jesen
na jen breg teri je tu od navek
i jedna stara hiža zanavek.

V stare hiže peč gori
dedek stari v čošku kre peči sedi
pomale si kuri i kostonje za vnuke
na taple vrti
od kustanjuf cela hiža diši.

Dedek stari kustanje vrti i rukama veli:
„Ote deca sim, kustanji su vrući i vrele!“
i još veli: „Rada bi se jeli!“

Leona Glavač, 5. razred
voditeljica: *Monika Zaplatić*
OŠ Zlatar Bistrica

Čez oblok

Otprl sam oblok.
Lučem.
Sonček roožice grieje.
Veselim se ftičekima smieje.
Čutim.
Zdena voda v hoste šumi,
Potuoček čez brege dumi.
Mučim.
Zajček se fletno za grm skrila,
černi oblačec sonček je prekril.
Gruntam.
Najemput su zaplakali si,
Sonček, listeki i cveteki.
Deždek kak sozice polefke curi.
Senjam.

Roko Lončar, 7. razred
voditeljica: *Valentina Posavec Kovač*
OŠ I. K. Sakcinskog, Ivanec – PŠ T. Ujevića, Salinovec

Snieg

Po kmice snieg je opal
kak coprnjak se vuni zaigral.
Muoj brieg najemput je nestal,
i muoli potuoček,
i hosta gosta
i njivica ruosna.
Se se nekam skrilo
Z bielim gunjem se prekrilo.

I još naviek vuni pomujne curi
Vrapček se fest nekam žuri,
Muorti si hižicu išče,
A muorti ga mrzlina pri serčeku stišče.

Patrik Lončar, 6. razred
voditeljica: *Valentina Posavec Kovač*
OŠ I. K. Sakcinskog, Ivanec – PŠ T. Ujevića, Salinovec

Brojim pahulice

Jena pahulica biela
Na vusnicu je moju sela.
Tak je mefko mi opala
Kak da kušlec mi je dala.

Pak si mislim kulke jih treba
Malih niežnih
Da opadne z neba
Pahulic sniežnih.

Da bi kraj moj cieli
Bil kak v bajke bieli, bieli.

Doj bi ves snieg zvagal,
Doj bi se ih zbrojil.

Magdalena Lobor, 6. razred
voditeljica: Danica Leštek
OŠ Donja Stubica

Megla

Bela gosta megla
na naš breg se spustila.
Se pavočine po kitju je pobelila.
Sonce nam je skrila,
mokro, mrzlo zimo najavila.
Pota k hiži je namočila
z mokrim listjom ga pokrila.
Kovrane je z drevja nekam natirala
v mišjo lukjo.

Gosta bela megla
ledino je v dujho zavila,
se žive biljke v zimski sen spravila.
Ljudima je srca vu verige strla,
okna jive hiže ona je zaprla.

Mojoj drobnoj duši
lirska vrata je otprla
kajti lepota neje sam vu lepem
več vu sakem hipu
ki prešel bu za čas...
dok bela gosta megla
ne pospravi i nas.

Elvis Mašić, 6. razred
voditeljica: Marija Konjević
OŠ grofa Janka Draškovića, Klenovnik

TAM SI MOREM ODEHNUTI

Čukuloadna tuorta

Ščera mi je rođendan bil,
Trinajsti tie mi je več.
Bile je sreče i igre,
A mama je zašla tuortu peč.

Tuorta je prve liepe zgledela,
Ciela je familija mamu gledela.
Tuorta je imela rub čukuloadni,
A naši su trbuhi bili fejest gladni.

Male je rub krive prešel,
Male je biskvit mefki zišel.
Male je tuorta nahero stala,
Gda nam ju je mama na stol dala.

Gda sme tuortu jesti smeli,
Si sme se grde gledeli.
Mi sme mami liepe kimali,
A si sme znali da sme je lagali.

Domagoj Varžić, 7. razred
voditeljica: Vesnica Kantoci
OŠ Oroslavje

Hrnodlin

Jemput mi je deda povedal
kak je njegva mama
hrnodlin zgubila.

Zletela je z hiže i
kričala kak nora:
„Franc, sim hodi,
dok te nisam vlovila!
De je moj hrnodlin?
Ti Lucifer bil!
Kam si ga pomotal
Il' se sam skrill' ?“

Niš ni stigel reči,
a več ga je oplela
z botom po pleči.

Hrnodlin je našla
ni sam ni znal de,
a pleča su ga bolela
tri dene.

Den denis ne razmem
i ne bi znal reči
zakaj je deda z botom
dobill' po pleči.

Marko Majcen, 6. razred
voditeljica: Sanja Habek
OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića, Varaždinske Toplice

Babin gredenc

Vu babinom grednecu ima sega i sačega.
Ni dragi Bogek ne zna kaj una se nutri pospravlja.
Vu gredencu je se pono tanjeri zeze rojžjam
i kupic se vrst,
a bormeš i hiljadu ranjgli.
Ima cukara, melje, olja, a
i sega smetja se najde.
Vu drugomu delu ima fortufi i krp,
a pod krpam skrivle peneze.
Na gredenc je obesila kuhaču,
a zeze tunjicaj se fali.
Dok po gredencu raskaple,
se ranjgle zjuca i to trople
kaj da sosed Đura z bubnima igra.

Paola Pantaler, 6. razred
voditeljica: Sanja Habek
OŠ Antuna i Ivana Kukuljevića, Varaždinske Toplice

Specijaliteti

Dedek nuca, a babica stolno truca.
Zemi si čerkica, rebra so tak lepa, lebiva,
a lopar kak božji dor.
Tu je i prilog, hajdinska kaša.
V tork zdela paprikaša.
V sredo krpice zeljem.
V četrtek meso s keljem.
V petek zafrigani grah.
V sobotu zlevanka
i na mleku rižin prah.
V nedelu domača masna juhica
fina kak i kuhana čučica.
Purica z mlinci, zdiganci
i zagorski štrukli koji su nas se dotukli.
Fino su se spekli, al malo prepekli.
Na kraju so, si, nekaj popili
i se specijalitete potopili!

Lora Špoljarić, 5. razred
voditeljica: Ljudmila Kladić
OŠ Ludbreg

Voda v Medimurju

Lepo se po Drovi voziti,
tam si morem mirno predehnoti
i labude z kruhom hroniti.
Tam na čono je se smešno
i dimo se vrnemo kesno.

Na more je navek lepo diti,
na miru se skopati,
ali još je lepše na Drovi biti,
na čono se sončati
i od sih se nevolja meknuti.

Šimun Sokač, 6. razred
voditeljica: Ana Škvorc
OŠ Prelog

Da sen jest krajl

Da sen jest krajl na aden dan,
ni minute ne be bin sam.

Pazvou be sve pajdaše k sjebe,
i nebeden žauasten bin ne be.

Kedu nejma hišo, jest mo jo be dau,
a uačen nebeden ne be biu ni mau.

Za kriminalce be biu mau pariden,
a za sve druge hedu priden.

Od maje vlasti ledme ne be buo muka.

Se be guasnu zejale:
„Živio, krajl Luka!“

Luka Seretin, 7. razred
voditeljica: Ingrid Žorž
OŠ "Petar Zrinski" Čabar – PŠ Tršće

Kazalo

1. STRAŠNI TIGER_NA BECIKLINU	10
Muoj kaj.....	11
Moj beciklin.....	12
Drugi srečni dom.....	13
Cukouka.....	14
Tak i onak	15
Sestrice.....	16
Vu školu bez pameti.....	17
Megla.....	18
Moj radni stol.....	19
Gemišt.....	20
Nekomu	21
2. PEGLAJ, PEGLAJ EDSPEJĐI LISTO	22
Maček	23
I tiči z neba curiju.....	24
Diežno glisto.....	26
Gala.....	27
Vrapci v buoru.....	28
Zacopani ježek.....	29
Stareši i deca	31
3. RINGIŠPIL ŽIVLENJA	32
Ljubav.....	33

Iščam taba.....	34
Štela bi imeti.....	35
Ringišpil živlenja.....	36
Cajti letiju.....	37
Črljeni cvetek.....	38
Potres.....	39
Sen.....	40
Žaluosna popievkica.....	41
Božek mali	42
4. KUC, KUC, KUC; PUC, PUC, PUC; ŠU, ŠU, ŠU	43
Jesenjska popevkica.....	44
Kustanji.....	45
Čez oblok.....	46
Snieg.....	47
Brojim pahulice.....	48
Megla.....	49
5. TAM SI MOREM ODEHNUTI	50
Čukuloadna tuorta.....	51
Hrnodlin.....	52
Babin gredenc.....	53
Specijaliteti.....	54
Voda v Međimurjo.....	55
Da sen jest krajl.....	56

Festival
Jvan Kukuljević Sakcinski